

КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ

ISSN 0023-2416

Лист за књижевност и друштвена питања
Број 1255-56 ■ Београд, нов.-дец. 2016. ■ Година LXVIII

Е-пошта: knjizevnenovineuks@gmail.com • www.ukrsrbije.org.rs

Цена 100 динара; CG 1,5 €; RS i FBH 2,5 KM; Mak. 80 Den

Два титана остроумачки
Теби не смета и не покушаваш да уведеш у ред
Геометрију Екватора
Алгебра сија на чисту земљу иза
Места где наше очи одбијају да кроче
Мало изнад сенки

Превод Жегож Лагушински

Остајале су све даље и даље,
Последњу везу с пролазношћу света
Окади димом задња цигарета.

Превод Зоран Костић

Онда је мој отац појурио да подучава
И умало истргао детињу руку

Превод Ивана Миланков

Роберт Шербан

Румунија

Бек Маринај

Сједињене Америчке Државе

Анђелка Корчуланић

Хрватска

Колачи

мајка је направила колаче за Тодора и Крину
гледам своју децу како срећни гризу
како им прах од шећера црта брчиће
како су им обрашчићи надувени као жапци
и подилазе ме сузе

мајка ме милује по глави
и шапуће ми:
Бог вас тако проверава
као што се проверавају колачи из пећи
да се види јесу ли
или нису довољно печени

Превод Славомир Гвозденовић

Кад пјесник пожели да не буде пјесник

Моменат је тај
кад се магнетна игла временског интервала
ломи са апстрактном виком.
Када се чак и само вријеме окреће око
пјесника
као да је изашло из опсега
својих кружних откуцаја.
И овако, безвољно, пјесник ставља усне
на меланхоличну фотофобију буђења
дајући свемиру пијану супротност.
Пјесникова се срећа осјећа пораженом
од густине црвених семафора
док чека да се некад поврати
као ватромет осмјеха.
Али, опет на лицу пјесниковом
као глобус без граница
понавља тренутак кад он препорођен пише
Онај тренутак
кад пјесник пожели да не буде пјесник.

Превод Пјетр Дрешај

Не чекај, приђи...

У мојим очима пршти море,
пред собом двије крупне наранче носим
и међу глатким бедрима златно руно.
Не чекај, приђи,
мјесечина се циједи низ моје косе
и као зрео шипак сочних зрна
жеља је моје срце пуно.

Не чекај, приђи,
буди чемпрес и у жедну земљу,
дубоко у мене урасти.
Пусти да се у твојој крошњи гнијездим
јер далеке обале не зову ме више,
сличнија сад сам зеби но ласти.

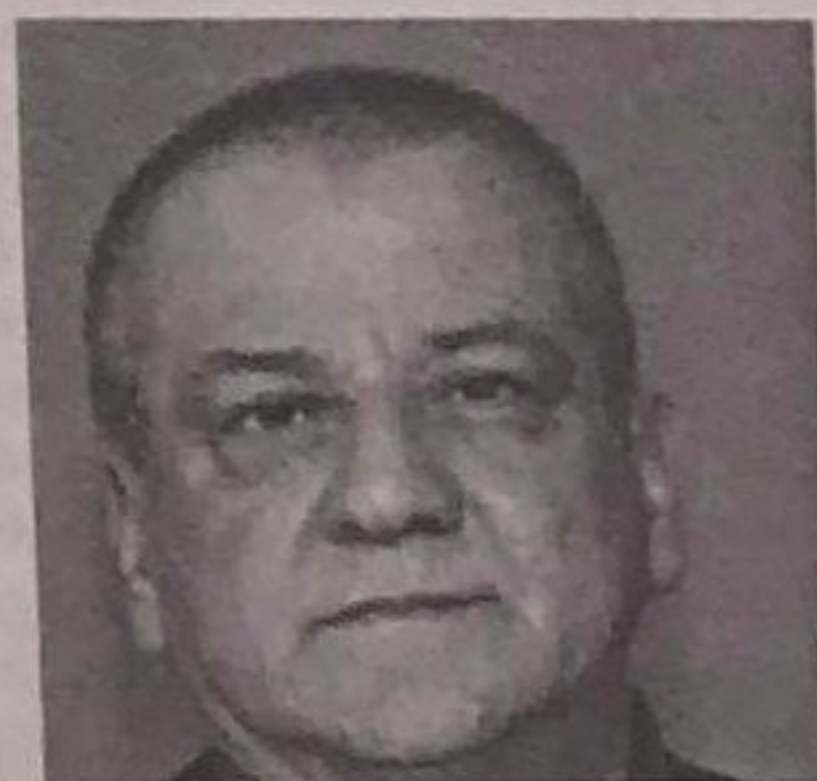
Не чекај, приђи,
румено небо радости вршком додирни,
заљуљај ме и пелуд распи
на вјетру с мирисом дивљине,
покриј ме уснама к'о с велом тајне
и загрљени под њим уснимо мирни.

Улазиш у љубав
Као што лава узјаше вал мора
У нивоу ветра и плаветне вертикале
Твоји прсти су обала
У псалмодији птица
Висока као облак и увезбана попут воде
Знаш да самоћа
Види исто као мрак
И да је мрак мрак слеп

Наша прва одлука
Је да гласамо за лето
Такво је државно уређење,
Такво је политичко друштво
Наше сузе ишћу удео у хлебу година

Живот је предивно тежак,
И увек, али увек
Пољубац објашњава Време

Превод Тихана Лалић

Бојан Ангелов

Бугарска

Славослов

Високо у покојима Риле
на потпаљеним од заласка стена
беже ритуално ливокосе

